

IMPLICATIILE COSTURILOR INDATORARII PE TERMEN MEDIU SI LUNG ASUPRA SITUATIILOR FINANCIARE

ASIST . UNIV. ZARNESCU ODI MIHAELA
Universitatea Spiru Haret
Facultatea de Finante - Contabilitate
Campulung Muscel
e-mail: odimihaela@yahoo.com

Il existe des actifs qui ont une très longue durée de fabrication et qui se retrouvent dans la comptabilité sous le nom d'actifs à long terme. Un tel actif suppose une longue durée pour être prêt en vue de son utilisation prévue ou pour la vente. Pour financer cette longue durée, la société peut faire appel à des emprunts. Il est très important de connaître quel est la coûts d'un emprunt. Celui-ci est la résultat des taux d'intérêt et d'autres frais supportés par une société au cadre d'un prêt de fonds.

IAS 23 „Les coûts de l'endettement” prévoit deux traitements comptables en ce qui concerne les coûts de l'endettement lié aux actifs à long et moyen terme: le traitement de base et le traitement alternatif.

Dans ce compte –rendu j'ai essayé de mettre en évidence la façon dont les coûts de l'endettement se retrouvent dans la comptabilité de la société en fonction de traitement comptable appliqué, ainsi que la façon dont ceux-ci se reflètent dans les situation financières.

Orice societate pentru a-si desfasura activitatea in bune conditii are nevoie de resurse materiale, financiare,umane si informationale. Resursele materiale utilizate de catre societati din punct de vedere al contabilitatii reprezinta activele acesteia .Exista active care au o durata foarte lunga de fabricatie si care se regasesc in contabilitate sub denumirea de active pe termen lung. Aceste active necesita o perioada substantiala de timp pentru a putea fi utilizate sau pentru a fi vandute. Astfel de active sunt stocurile care necesita o perioada substantiala de timp pentru a fi aduse la stadiul de vanzare, sectiile producatoare, unitatile producatoare de energie, investitii imobiliare. Nu sunt incadrate in categoria activelor pe termen lung acelea care in momentul achizitiei sunt gata pentru utilizarea prestabilita sau pentru vanzare.

Pentru a putea finanta aceasta perioada indelungata, societatea poate sa recurga la imprumuturi. Costul unui imprumut este reprezentat de dobanzi si alte cheltuieli suportate de societate. Costurile indatorarii poate include elemente ca :

- dobanzi corespunzatoare imprumuturilor pe termen scurt sau lung;
- cheltuielile complementare realizate in scopul obtinerii imprumuturilor;
- cheltuielile financiare aferente leasingului financiar, conform IAS 17;
- diferentele de curs valutar aferente imprumuturilor intr-o moneda straina in masura in care sunt considerate ca o ajustarea a cheltuielilor cu dobanda.

IAS 23 "Costurile indatorarii" prevede doua tratamente contabile privind costurile indatorarii:

- tratament contabil de baza;
- tratament contabil permis

Tratamentul contabil de baza

In cazul tratamentului de baza, costurile indatorarii trebuie reflectate sub forma cheltuielilor evidentiata in functie de natura lor si prezentate in contul de profit si pierdere. Potrivit acestui tratament contabil de baza, costurile indatorarii se inregistreaza ca o cheltuiala in perioada in care apar, fara sa se tina seama de modul cum sunt utilizate imprumuturile.. Pentru a intelege ce se va

Atunci, cand fondurile imprumutate sunt in special in scopul obtinerii unui activ pe termen lung, suma costurilor indatorarii ce pot fi capitalizate pentru acel activ trebuie determinata ca diferenta intre costurile actuale ale indatorarii generate de acele imprumuturi in timpul perioadei si orice venit rezultat din investirea temporara a acelor fonduri imprumutate.

Pentru determinarea valorii costurilor indatorarii ce pot fi capitalizate de-a lungul unei perioade, orice venit realizat din investirea acestor fonduri este dedus din cheltuielile suportate cu imprumuturile. Capitalizarea costurilor indatorarii ca parte a costului unui activ pe termen lung trebuie sa inceapa in momentul in care:

- se realizeaza cheltuieli pentru acel activ;
- se genereaza costurile indatorarii;
- sunt in curs activitatile necesare pentru pregatirea activului in vederea folosirii prestabilite sau pentru vanzarea lui.

Cheltuielile pentru un activ pe termen lung includ doar acele cheltuieli care au generat plati in numerar, transferuri de alte active sau preluarea unor datorii purtatoare de dobanda. Cheltuielile sunt diminuate cu orice incasari progresive si subventii primite in legatura cu acel activ.

Activitatile necesare pentru pregatirea activului pentru utilizarea sa prestabila sau pentru vanzare cuprind mai mult decat construirea fizica a activului. Ele includ o munca tehnica si administrativa anterioara inceperii constructiei fizice a activului, cum ar fi obtinerea avizelor necesare inceperii constructiei fizice..

Costurile indatorarii aparute in timp ce are loc amenajarea terenului sunt capitalizate in timpul perioadei in care se desfasoara activitati legate de amenajare, iar costurile indatorarii aparute in timp ce terenul achizitionat in scopul construirii de cladiri este detinut fara nici o alta activitate asociata de dezvoltare nu sunt acceptate pentru capitalizare.

De asemenea, capitalizarea trebuie intrerupta in cursul perioadelor prelungite in care nu se lucreaza pentru obtinerea activului respectiv si nu se intrerupe pe parcursul unei perioade in care se desfasoara importante lucrari tehnice si administrative.

Acest proces de capitalizare trebuie sa inceteze cand se realizeaza cea mai mare parte a activitatilor necesare pentru pregatirea activului pe termen lung in vederea utilizarii prestabilite sau a vanzarii lui.

Se considera ca un activ este in mod normal finalizat in scopul utilizarii sau al vanzarii, atunci cand constructia fizica a activului este terminata, chiar daca unele lucrari administrative de rutina continua. Daca mai sunt lucrari care presupune realizarea unor modificari minore, ca decorarea interioara a unei cladiri, atunci se considera ca a fost incheiata cea amai mare parte a activitatilor.

Pentru a putea intelege ce costuri pot fi capitalizate in costul unui activ vom da un exemplu.

Exemplu 2

O societate comerciala realizeaza lucrari de investitii care au ca surse de finantare in general fonduri imprumutate. Cheltuielile cu activele in curs de realizare, efectuate in timpul anului sunt de 2.550.000 mii lei. la sfarsitul anului ramane neachitata suma de 300.000 mii lei. Imprumuturile contractate pentru achitarea furnizorilor se prezinta astfel.

a) Situatia nr.1

- imprumuturi pe termen scurt 300.000 mii lei, cu o rata a dobanzii de 15 %
- imprumuturi pe termen lung 750.000 mii lei, cu o rata a dobanzii de 7 %
- alte credite 3.000.000 mii lei, cu o rata a dobanzii de 8 %

Dobanda s-a platit la 6 luni, respectiv pentru primul semestru, ramanad neachitata la sfarsitul anului dobanda corespunzatoare semestrului al II-lea.

Pentru determinarea rtei de capitalizare se calculeaza media pondrata :

$$[(300.000 \times 15\%) + (750.000 \times 7\%) + (3.000.000 \times 8\%)] / (300.000 + 750.000 + 3.000.000) = 8.3\%$$

Deoarece se capitalizeaza doar costurile indatorarii corespunzatoare platilor efectuate, suma dobanzii ce poate fi capitalizata este de :

$$[(2.550.000 - 300.000) \times 8,3\%] / 2 = 93.375 \text{ mii lei}$$

b) *Situatia nr.2*

- imprumuturi pe termen scurt 300.000 mii lei, cu o rata a dobanzii de 15 %
- imprumuturi pe termen lung 750.000 mii lei , cu o rata a dobanzii de 7 %

Dobanda s-a platit la 6 luni, respectiv pentru primul semestru, ramanad neachitatta la sfarsitul anului dobanda corespunzatoare semestrului al II-lea.

Dobanda platita va fi :

$$300.000 \times 15 / 100 \times 6 / 12 = 22.500 \text{ mii lei}$$

$$750.000 \times 7 / 100 \times 6 / 12 = 26.250 \text{ mii lei}$$

Dobanda platita efectiv pana la sfarsitul anului este de 48.750 mii lei.

Pentru determinarea ratei de capitalizare se calculeaza media ponderata:

$$[(300.000 \times 15\%) + (750.000 \times 7\%)] / (300.000 + 750.000) = 9.3\%$$

Atunci suma maxima a dobanzii ce poate fi capitalizata va fi :

$$[(2.550.000 - 300.000) \times 9,3\%] / 2 = 104.625 \text{ mii lei}$$

Concluzionand putem afirma ca, in cazul tratamentului de baza, costurile indatorarii sunt reflectate sub forma cheltuielilor evidentiata in functie de natura lor si prezentate in *Contul de profit si pierdere*, iar in cazul tratamentului alternativ, informatiile corespunzatoare sunt cuprinse in Nota 6 la situatiile financiare intitulata "Principii, politici si metode contabile".

Bibliografie:

1. Ionescu C., - *Bazele teoriei si practicii contabile*, Editura Fundatiei Romania de Maine, Bucuresti, 2005;
2. Ristea M., Dima M., - *Contabilitatea societatilor comerciale*, Editura Universitara, Bucuresti, 2002;
3. Ministerul Finantelor Publice, *Ghid Practic de Aplicarea a Standardelor Internationale de Contabilitate*, Partea I, Editura Economica, Bucuresti, 2001;
4. Munteanu V., - *Contabilitatea financiara a intreprinderilor*, Lumina Lex, Bucuresti , 2003;
5. Standardele Internationale de Contabilitate 2002.